

Finland in de winter fotoreis

10-16 maart 2014

Steenarend-Foto Chris Schenk/www.pbase.com

Georganiseerd door:

BirdingBreaks.nl

www.birdingbreaks.nl

Reisschema

Dag 1 – 10 maart Amsterdam – Helsinki - Oulu

Vertrek om 10:40 en aankomst om 18:05. Prettige reistijden dus en luchtvaartmaatschappij Finnair liet weer eens zien hoe stipt ze zijn. Hotel vlak bij het vliegveld, vlot ingecheckt en aan tafel. Met de gids was er al enige tijd contact om het programma voor de volgende dag te bepalen.

Dag 2 – 11 maart Oulu

In heel Finland ligt de temperatuur circa 20 graden (!) lager dan normaal, maar omdat er enkele dagen geleden nog een tweetal Sperweruilen zaten, werd besloten eerst deze aan te doen. Niet alleen de temperatuur zat tegen, ook de wind. Normaal zijn Sperweruilen makkelijk te lokaliseren omdat ze boven in boomtoppen en dergelijk zitten, maar bij harde wind zoals vandaag zoeken ze beschutting en zijn ze moeilijk te vinden. Dat bleek vandaag, want helaas lieten de sperweruilen verstek gaan. Omdat dit al enigszins voorzien was werd ons de mogelijkheid geboden om de steenarendenhut te gebruiken! Het duurde even, maar in de loop van de middag arriveerde dan toch het lokale steenarenden paar. Vrij snel kwam één van de vogels naar het uitgelegde aas, maar helaas schrik de vogel ergens van en vloog weer op nog voordat iemand had kunnen afdrücken. De vogel(s) keerde helaas ook niet meer terug. Terugrijdend in het half donker zagen we nog wel een tweetal hazelhoenders en een drietal elanden.

Dag 3 – 12 maart Oulu - Kuusamo

In de ochtend zijn we eerst nog de Sperweruilen wezen checken, maar de omstandigheden (inclusief het ontbreken van beide vogels) waren ongewijzigd. Het aanbod om nogmaals de steenarenden hut te gebruiken werd afgeslagen omdat we anders vrij laat in Kuusamo zouden arriveren. Dus zijn we overdag naar Kuusamo gereden waar we hadden afgesproken met de gids die ons daar op dag 4 en 5 zou begeleiden. In Oulu ontbrak de sneeuw vrijwel volledig, maar hoe dicht we Kuusamo naderde hoe meer sneeuw er lag. Na de gids te hebben gesproken werd besloten de spullen naar het hotel te brengen om vervolgens een locatie te checken waar een week eerder een Laplanduil was gezien. Na enige tijd zoeken vonden we in de schemering dan toch onze eerste Laplanduil. De draad die de vogel had uitgekozen als zitplaats en de lichtomstandigheden waren verre van ideaal, maar we waren toch blij dat we de vogel hadden gevonden die al een week niet meer gezien was.

Dag 4 –13 maart Kuusamo

13 bleek bepaald geen ongeluksgetal vandaag. Door het zachte weer waren de korhoenders een maand eerder dan gebruikelijk met hun balts begonnen. De helft van de groep kreeg vandaag de mogelijkheid om gebruik te maken van hutten op een korhoender balts plaats. Dit bleek een goede keuze, want allen konden voor het eerst van hun leven getuige zijn van dit spectaculaire schouwspel. Doordat het kraakhelder was en vroor waren de foto omstandigheden ook ideaal en werden de eerste geheugenkaartjes vol geschoten. De rest van de groep ging in de tussentijd op zoek naar de Laplanduil. Deze werd niet gevonden, maar naast een aantal korhoenders liet een op de weg baltsend paartje hazelhoenders zich zien. Terug bij het hotel kwam van een vriend van de gids de melding van een "crazy" Capercaillie (auerhoen). Na een korte zoektocht in het bos werden zowel vriend als vogel gevonden. Het overbruggen van de paar honderd meter van het ski pad naar de vogel was nog niet zo eenvoudig door de sneeuw die 50-100 cm diep was. Nadat we ons als groep een weg hadden gebaan kon de vogel op korte afstand uitbundig baltsend gefotografeerd worden, een enorme buitenkans! Nadat we wat te eten hadden gehaald zijn we naar een goede plek voor taigagaaien gegaan. Deze konden vanuit alle hoeken en standen gefotografeerd worden, inclusief op de hand en op het hoofd! De dag werd afgesloten met een zoektocht naar een tweede Laplanduil. Ook deze werd gevonden en was, mede vanwege het tijdstip, beter te fotograferen dan de ander. De telegraafpaal waarop de vogel zat was opnieuw niet ideaal, maar dit werd enigszins gecompenseerd doordat de vogel goed te benaderen was. Eén van de deelnemers was erg alert en maakte een aantal fraaie vlucht opnamen toen de vogel eenmaal opvloog. Moe maar voldaan keerde we die avond terug in het hotel.

Dag 5 – 14 maart Kuusamo

Vandaag was het de beurt aan groep 2, waaronder ondergetekende, om plaats te nemen in de korhoenderhut. Toen de eerste vogel in de bomen aan de rand van de baltsplaats neer streek nam de ochtend echter een onverwachte wending. Uit het niets dook er een havik op de vogel die maar ternauwernood wist te ontkomen. De havik ging hierna nog even in de genoemde bomenrij zitten en het was dan ook geen verassing dat de korhoenders het die ochtend lieten afweten. Op de terugweg werd nog een baltsplaats van auerhoenders aangedaan. Hier vloog een vrouwtje op

en liet een mannetje zich kortstondig baltsend fotograferen.

In de middag stond een bezoek aan een schuilhut voor Steenarenden op het programma. Naarmate we de locatie naderde werden de wegen smaller en de sneeuw dikker. Onderweg toonde zich al de eerste, juveniele, Steenarend. Aangekomen op de plek van bestemming werden de laatste paar honderd meter per sneeuwscooter afgelegd. Op deze locatie zijn niet alleen steenarenden te zien, maar ook divers klein spul. Dus werd er niet alleen aas voor de arend uitgelegd, maar ook voer voor het kleinere spul. Tijdens het wachten konden er alvast taigagaaien, grote bonte spechten en mezen (pimpel-, kool- en matkop mees) gefotografeerd worden. Op het door de gids voorspelde tijdstip diende zich de eerste Steenarend aan, een volwassen prachtige gekleurd exemplaar. Het aas bestond onder andere uit een eekhoorn. De gids had al voorspeld dat deze niet ter plaatse genuttigd zou worden maar dat de arend deze zou meenemen. Hoewel dat klopte ging dit niet zomaar, want de eekhoorn was goed vastgemaakt. Dit leverde spectaculaire fotomomenten op waarbij de arend de helft van de tijd met de vleugels omhoog gefotografeerd kon worden. Uiteindelijk lukte het hem om de eekhoorn los te krijgen en keerde de rust even terug. Een uur later keerde de arend terug, ditmaal op de vos die was neergelegd. Of de vos hem niet aanstond of het geklik uit de hut (waar hij eerder overigens geen last van had) zullen we nooit weten, maar al snel vloog de vogel weer op. Nog een uur later kwam de vogel nog eenmaal terug. Ditmaal bij het varken waarmee de vogels normaal bijgevoerd worden. Deze was goed afgedekt, maar de arend begon te graven en vervolgens toch van het varken te eten. Jammer, de volgende keer nog beter afdekken dus. Maar al met al opnieuw een heel geslaagde dag waarop iedereen prachtige foto's van deze spectaculaire soort had gemaakt.

Dag 6 – 15 maart Kuusamo

Groep 2 ging in de herkansing bij de korhoenders, maar blijkbaar zat de schrik er nog goed in want de vogels kwamen niet opdagen. Het andere deel van de groep ging op zoek naar de Laplanduil. Met succes, hoewel op grote afstand liet de vogel zich aardig in het landschap fotograferen op het dak van een vervallen schuurtje. In de middag stonden de Waterspreeuwen op het programma. Bij één van de riviertjes waren meerdere paartjes aanwezig die ook regelmatig zongen. Nadat duidelijk was wat de favoriete stenen waren, waren de vogels goed en op korte afstand te fotograferen. In de middag gingen we nog één keer op zoek naar de Laplanduil, deze keer zonder succes.

Dag 7 – 16 maart Kuusamo – Oulu

Voor wie dat wilde was er nog een laatste mogelijkheid om de korhoender hut te benutten. Van de 4 personen die daarvan gebruik maakten, waren er twee die ze nog niet op de foto hadden. Nadat we hadden ontbeten en ontbijt hadden gemaakt voor degene die in de hut zaten werd de bus ingepakt. Het plan was om de anderen bij de korhoender hut op te pikken en direct door te rijden naar het vliegveld. Daar aangekomen stonden ze met bedrukte gezichten aan de weg. Toen wij ons medeleven betuigden, verschenen er opeens lachende gezichten en klonk er gejuich, op de valreep hadden ze de korhoenders toch nog kunnen fotograferen, en wel onder perfecte omstandigheden. Goed geluimd aanvaarden we de reis terug naar Oulu (drie uur rijden) waar we ruim op tijd aankwamen zodat we ons niet hoefde te haasten. De terugreis verliep opnieuw soepel en rond kwart voor zeven 's avonds namen we afscheid van elkaar op Schiphol. Geen uilen maar wel baltsende korhoenders en auerhoenders, al met al een reis om tevreden op terug te kijken!

Chris Schenk
20 maart 2014